

מרוכה פרק שביעי בבא קמא

לשון סורסי למה אלא או לשון קודש או לשון יוני. הוא לשון נח וסורסי לשון נלעג הוא: פרסי. לשון נאה מארמי. זארכי ישראל הסמוכה ליון נקט יוני וצבל הסמוך לפרס נקט לשון פרסי: המסר יוני. בני פלגין הקרוצים למלכות מספרין זה: עיני עוללה נפשיו. לא גרסינן מאי דתמיז כלומר

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כך אמר רבן שמעון קורא אני על עממי המקרה הזה שיש עלי לעולל עיני צבדי ודמעה מכל משפחות העיר: ינדים. צמורים: המספר קומי. לפנים צמלח: מדריגי האמורי. שמספרים מלפניהם ומשיירין צלורית

מאחריהן. ל"א דרך רומיים לגלח שער שאלעלה מן האחין בתשובת הגאונים: לפטר. מרק"א צין ישראל לעוצדי כוכבי וזריכה שימור: צארו. דתמיז לעיל [פג:]: ארוי ישראל' שיגדל חזירים: צבל. שם המדינה ועיר אחת שזה נקראת הנדעא וזאתה העיר סמוכה לספר. ואשמועינן רב נחמן דהואיל

ויש צבל ישזן קצוע וישראל הרצה מותר לגדל כלבים צעיר הסמוכה לספר כאלו היא מארץ ישראל: ניני. ינייבי"ש. ל"א ארבע שיני הכלב הארוכות שבהן נושך כך שמעמי (צצכורות) (חולין דף נט:). שקילי ומוטלת על הקואיס (שלא קשרת את הכלב) מה שאתה מנחמני בצל: דבר נד. ועקק ממקומה: מרחיקין את השופר. שלא יפקדו תצואה ופירות (שקציני העיר: כרסייהו צחמשים מליא. צמה שהן מלקטות ומנקרות צקרקע מלאין צחמשין אמה הלכן לגצי אכילת מצואת עיר אין לחוש צימת: יש ציזנ כרמים. שהולך מכרס לכרס עד למרחוק: ציזייה. שאותן שזכין שלו ומשום יוני שזכין שלא ילכדו צפמין אין לחוש שזלו הן אכל יש לחוש ליוני הישזן שצאין דרך השזכין למרחוק:

הדרן עלך מרוכה

שקולי ניביה אמרה ליה שקילי טיבותין ושדיא אחזירי כבר נד ולד: אין פורסין נישבין ליונים וכו': ומי אזלי כולי האי והתנן (מרחיקין את השוכך מן העיר חמשים אמה אמר אביי מישט שימי טובא כרסייהו בחמשים אמה מליא ומישט שלשים רים ותו לא והתניא ובישוב אפילו מאה מיל לא יפרוס רב יוסף אמר ב"בישוב כרמים רבה אמר ביישוב שובכין ותיפוק ליה משום שובכין גופייהו איבעית אימא ב"דרעובר כוכבים ואיבעית אימא ב"דרהפקר ואיבעית אימא ב"בדידה:

הדרן עלך מרוכה

זרעים דא"כ מאי קשה ליה ונראה לריצ"א דודאי ס"ד דאירי ציזנ זרעים וה"פ ומישט שימי רים ותו לא אפילו ציזנ זרעים והא מוכחא סיפא דציזנ זרעים שימי טוצא ואין זה אלא משום אכילה אלמא דלא מליא כריסה צחמשים אמה ומשני דלא איירי ציזנ זרעים אלא ציזנ כרמים וציזנ שזכין וקרי מדצר היכל לייכא יצנ כרמים וישזן שזכין: הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

לשון סורסי. נראה ללשון סורסי הוא לשון ארמי כדלמך (צבראשית רבה פ' עה) אל יהי לשון סורסי קל צעייך שהרי צמורה וצנצנאים וצמזמים חלק לו הכמוז כבוד מורה דתמיז יגר שהדומא צנצנאים דתמיז (ט) דקנן תימרון להון צמזמים דיאל וצורה ולכן היה מחרס נהרים

והניאל נמי קריה לשון סורסי אף על גב דתמיז ציה ודצרו הכשדים למלך ארמית והא דנקט הכא צארכי ישראל לשון סורסי וצצבל נקט לשון ארמי אור"ת לפי שמעט משמנה ענין לשון לעו שמדצרים אותו לשון נח צמדניה אחר יומר מצאחרת כי אונקלוס הגר מייגרס עד הגל היה סהיד דגורא דיין ולכן קרא ליה יגר שהדומא ונ"ל לשון שדיצר לכן הוא לשון סורסי ועל שם סוריא נקרא סורסי דסוריא היא ארס נהרים וארס לוצה שכבס דוד ועל שם שקרצה לארץ ישראל (ט) אין לשון ארמי

שלה נח כל כך: התיירו לספר קומי. מתחילה לא גזרו קרוצים להם למלכות והוא היה רגיל כדאשכחן צמעילה (דף י"ז). שהלך צצטולמוס צן רלוצן וסיפר קומי שלא ייכיר שהוא יהודי והטעה אותו:

שני ארסין ושני רבבות גרסינן ולא גרסינן שני אלפים רבבות דצמדנדר לא היו כי אס' ריבזא ושמה שמינה ולא שייך כפן הא דאחד דיני ממונות (סנהדרין דף נט:). דכל צי עשרה שמינה שריא דהכל אצנצנאים ואמשקן קאמל: והתניא ובישוב אפילו ק' מיל לא יפרוס. ע"כ השתא

לא ידע פירוש הצנצנאים (א) (וקשה) דהא משמע דק' מיל לא דוקא אללא אפילו אלף לא יפרוס וא"כ האי ישזן היכי דמי אי קרי העיר ישזן א"כ לא יפרוס צשום מקום אפילו צמדנדר דאפילו המדבר רחוק אלף מיל דהא אמר דק' מיל לאו דוקא ואפילו לאמר דק' מיל דוקא אכתי דרשון רישא לקי"פ דהא רישא קמי דרחוק שלשים רים ס' הישזן פורסין וצפי"פ קמי אפילו ק' מיל לא יפרוס דהכי מניא צמוספתא צפירקין (פ"ח) אין פורסין נצצים ליונים א"כ רחוק מן הישזן שלשים רים צד"א צמדנדר אכל ציזנ אפילו ק' מיל לא יפרוס וליכא למימר נמי דס"ד דציזנ של זרעים שימי טוצא ורישא דצנצנאים מייירי ציזנ עיר וקרי ליה מדצר משום דליכא

זרעים דא"כ מאי קשה ליה ונראה לריצ"א דודאי ס"ד דאירי ציזנ זרעים וה"פ ומישט שימי רים ותו לא אפילו ציזנ זרעים והא מוכחא סיפא דציזנ זרעים שימי טוצא ואין זה אלא משום אכילה אלמא דלא מליא כריסה צחמשים אמה ומשני דלא איירי ציזנ זרעים אלא ציזנ כרמים וציזנ שזכין וקרי מדצר היכל לייכא יצנ כרמים וישזן שזכין: הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

קפא א מיי פ"ה מהל' ע"ז הלכה א סגן לאון ט עוש"ע י"ד סי' קעט סעיף א: קפב ב מיי שם הלכה ג עוש"ע סעיף קפג ג ד מיי פ"ה מהל' ע"ז הלכה ט סגן עשין ט עוש"ע ח"מ סי' מט סעיף ב: קפד ה מיי שם הלכה ו: קפה ו מיי פ"ו מהל' גולה ואגדה הלכה ט סגן עשין עג עוש"ע ח"מ סי' קה סעיף ד: וטוח"מ סי' עט: קפז ז ח ט י ב כ מ"ט שם הלכה ט סגן שם טוח"מ סי' עט:

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה

מאי מאה מיל דקאמל, דשמעת דנכסיל יוני העיר ממרקן שצאין כפן דרך שזכין, צללו יוני העיר נמי לא יפרוס, שהרי לנד יוני שזכית על ארסין (שם). הדרן עלך מרוכה